

รู้จัก Creative Economy

ใน 5-6 ปีที่ผ่านมา เกาหลีใต้สร้างสิ่งแปลกใหม่ให้แก่โลกด้วยการ “ส่งออก” วัฒนธรรมในหลากหลายรูปแบบเหมือนกับที่จีน อินเดีย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฯลฯ ได้ทำก่อนหน้านี้มาแล้วในประวัติศาสตร์ รายได้และการจ้างงานที่เกาหลีใต้ได้รับไปเป็นกอบเป็นกำมาจากกลุ่มอุตสาหกรรมที่เรียกว่า Creative Industries

เกาหลีใต้มีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ตลอดจนมีศิลปะ งานฝีมือ ความสามารถในการแสดงละคร ความสามารถในการถ่ายภาพ ในการออกแบบ ฉาก ในการออกแบบแฟชั่น ฯลฯ เมื่อเอามาผสมเข้ากันโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ (บทประพันธ์ บทละคร บทเพลง) ก็ได้ผลงานออกมาเป็นสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เสื้อผ้า ทรงผม ดนตรี ฯลฯ ที่โดนใจชาวโลกอย่างน่าทึ่ง

การผลิตและให้บริการที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ยิ่งขึ้น เช่นนี้แหละคือ Creative Industries

คำที่ฮิตในขณะนี้ในโลกก็คือ Creative Economy หรือเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นพลังผลักดัน เพื่อสร้างงานและทำรายได้แก่สังคม ดังเช่น Hollywood ของสหรัฐอเมริกา หรือ Bollywood (วงการสร้างหนังใน Bombay ของอินเดีย) เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สำคัญยิ่ง

ปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้วอาศัย Creative Economy เป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ ซึ่งตรงข้ามกับประเทศกำลังพัฒนาที่ใช้ปัจจัยการผลิตราคาถูก (เพื่อผลิตสินค้าราคาถูกส่งออกไปยังประเทศอื่น) เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งนับวันจะเคลื่อนได้ยากขึ้นทุกที

Creative Economy ประกอบด้วยการผลิตและการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด โบราณคดี วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ศิลปะ งานฝีมือ ตลอดจนงานศิลปะ เช่น ภาพวาด รูปปั้น ภาพถ่าย วัตถุโบราณ รวมทั้งศิลปะการแสดง เช่น การแสดงดนตรี การแสดงละคร การเต้นรำ โอเปร่า ละครสัตว์ การเชิดหุ่นกระปอก ฯลฯ

นอกจากนี้ก็รวมไปถึงกลุ่มผลิตงานสร้างสรรค์ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ และประเภทโสตทัศน (Audiovisual) เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ

Creative Economy ยังครอบคลุมไปถึงการให้บริการกลุ่มออกแบบ เช่น ออกแบบภายใน กราฟฟิก แพชั่น อัญมณี ของเด็กเล่น ฯลฯ กลุ่ม New Media เช่น ซอฟต์แวร์ วิดีโอเกม เนื้อหาดิจิตอล ฯลฯ และกลุ่มบริการความคิดสร้างสรรค์ เช่น บริการทางสถาปัตยกรรม โฆษณา วัฒนธรรมและนันทนาการ ตลอดจนบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับดิจิตอล และความคิดสร้างสรรค์

งานผลิตและบริการข้างต้นทำรายได้มหาศาลให้แก่ประเทศพัฒนาแล้วขึ้นเป็นลำดับ จนเป็นตัวช่วยให้หลายประเทศเลียนแบบ จนอาจกล่าวได้ว่า Creative Economy กำลังเป็นเป้าหมายสำคัญของนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยที่รุ่มรวยวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นวัดวาอาราม พระราชวัง อาหารไทย นวดไทย มวยไทย ข้าวไทย ผลไม้ไทย ผ้าไหมไทย สุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยว เช่น ออยุธยา สุโขทัย ภูเก็ต เชียงใหม่ พัทยา เขาวราชลำเพ็ง ฯลฯ

ประเด็นสำคัญก็คือเราต้องนำวัตถุดิบเหล่านี้มาสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยความ
คิดสร้างสรรค์ (Creative Ideas) เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และการงอกงาม
ของ Creative Economy ขึ้นในอนาคต

สิ่งที่จะต้องฝึกหัดและฝึกปรือกันในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่
ในที่ทำงานและในครอบครัวกันตลอดเวลาเพื่อให้เกิด Creative Economy ขึ้นก็คือ
การมีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้และฝึกฝนกันได้

After all it's your life then why give chance to
others to rule your life.

ในเมื่อความเป็นจริงก็คือชีวิตเป็นของคุณ
เหตุใดเล่าจึงให้ออกาสคนอื่นมาบงการชีวิตของคุณ

Warren Buffet

ถ้าจะให้สังคมไทยน่าอยู่โดยมีความสุขกันทั้งหน้าแล้ว
คนอยากทำความดีในบ้านเราต้องสามารถทำได้ทันที
โดยไม่ต้องขอ “อนุมัติ”

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประเวศ วัชระ

